

Prima instanță: Judecătoria Strășeni
Judecător: I. Chiroșca
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, I. Cotruță, V. Negru

Dosarul nr. 3ra-355/17

ÎNCHEIERE

29 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul sătesc Cojușna,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului sătesc Cojușna privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Strășeni din 25 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 20 octombrie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului sătesc Cojușna, privind anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că pîrîtul a aprobat decizia nr. 5.3 din 07 septembrie 2015 „Cu privire la instituirea funcțiilor de viceprimar în Primăria Cojușna”. Reclamantul, în conformitate cu art. 68 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 a efectuat un control sub aspectul legalității deciziei în cauză și a constatat că a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Consideră că decizia nr. 5.3 din 07 septembrie 2015 a fost adoptată contrar prevederilor legale din motiv că în conformitate cu art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, actele normative ale autorităților publice locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărâriilor și ordonanțelor Guvernului.

Indică reclamantul că potrivit Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art. 14 prevede că salarizarea persoanelor cu funcții de demnitate publică se efectuează în modul, în condițiile și în mărimile prevăzute de Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar sau de Legea salarizării nr. 847-XVI din

14 februarie 2002. Iar potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, persoanele care dețin funcții de demnitate publică (cu excepția celor cu statutul de magistrat) au dreptul, pentru activitatea desfășurată în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, la un salariu lunar stabilit conform anexelor nr. 2 și 3, care reprezintă unica formă de salarizare a lor. Conform prevederilor anexei nr. 2 al Legii menționate, funcția de viceprimar de oraș, sat (comună) este salarizată în dependență de numărul locuitorilor.

Totodată, menționează că comuna Cojușna are o populație cu un număr sub 9 500 locuitori, ceea ce nu ar permite salarizarea încă a unui viceprimar și respectiv, consideră decizia în cauză adoptată contrar procedurii prevăzute de cadrul legal citat. Anexa nr. 2 a legii pre citate stabilește că viceprimarul de oraș, sat (comună) (cu 5001-9500 locuitori) poate beneficia de un salariu lunar în cuantum de 5 400 lei. Respectiv, în cadrul unui sat (comună) poate fi instituită doar o funcție de viceprimar în cazul existenței între 5001 și 9500 locuitori. Deoarece satul Cojușna nu depășește numărul maxim de locuitori de 9 500, în cadrul primăriei nu pot fi instituite două funcții de viceprimar, ci doar una.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 25 martie 2016, acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost admisă și s-a dispus anularea deciziei Consiliului sătesc Cojușna nr. 5.3 din 07 septembrie 2015 cu privire la instituirea funcțiilor de viceprimar în Primăria Cojușna r. Strășeni (f.d.48 – f.d. 50).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliul sătesc Cojușna și s-a menținut hotărârea Judecătorei Strășeni din 25 martie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 08 februarie 2017 Consiliul sătesc Cojușna a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. De asemenea, invocă recurentul că instanțele inferioare au apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei.

La 13 martie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 16 decembrie 2016 (f.d. 88), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul Consiliului sătesc Cojușna se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul sătesc Cojușna nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul

trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul sătesc Cojușna ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Consiliul sătesc Cojușna se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță